

Ма колико да ми је познато ко влада овом државом и испод чијег шињела су излежени сви ови "експерти" и даље не могу да се начудим чињеници да баш све што им падне на памет могу да протуре кроз институције, и да то пролази без реакције оних који су тиме најугроженији. Једноставно, владајућа олигархија грађанке и грађане (је л' довољно политички коректно?) ове земље више не види као било какву сметњу или препреку остварењу својих амбиција, а то је на првом месту максима УЗМИ СВЕ ТО ТИ ЖИВОТ ПРУЖА. Ово је очигледно из предлога Закона о безбедности у саобраћају који је усвојила Влада и пустила у скупштинску процедуру.

Као што је познато, тај закон је у сарадњи са стручњацима саобраћајне струке усвојила Влада В. Коштунице. Ни тада ми се нису допала сва решења која су предложена, посебно повећање казни које су и сад превисоке за просечног грађанина (наравно и грађанку), али нарочито ми смета потреба да по мишљењу ове Владе коначну реч о предлогу закона треба да да МУП?! Не знам како бих друкчије ово назвао него ненормалним. Постоји ли у неком друштву или уопште у природи појава да онај ко нешто треба да уради и да за то добије награду (плату) сам себи одређује начин и количину рада који треба да уложи да би зарадио онолико колике су његове потребе, осим у службама које се финансирају из буџета Србије? Овде се полази од потпуно погрешне претпоставке да буџету хронично недостаје новца, ако не за плате службеника, а оно увек може бити већи регрес, увек можемо за своје д... купити мекшу фотељу! Где су то ови "експерти" научили да кад им зафали новца за било шта ИМАЈУ ПРАВО ДА ГРАЂАНИНУ УДАРЕ НАМЕТ? Везано за овај закон, претпоставља се да је грађанин ту да плаћа, а полиција ће убирати новац. Код нас се из неког разлога мисли да онај ко ради у државној служби има нека посебна права у односу на друге. На пример, сасвим је "нормално" кад вам треба нешто у општини, службеници која тамо ради однети 100 грама кафе. Као знак пажње. Као да она од своје плате не може купити кафу. Исто тако је нормално кад вам полицајац каже колика је по закону казна за саобраћајни прекршај да му понудите нагодбу "да не пише". А казна је већ сад толика да се сваком исплати да црвенећи понуди полицајцу мито, као и њему да за себе и колегу узме по једну "црвену" и да као "добар човек" пусти возача. Примера ради, казна за "ћелаву" гуму (ако стигне до судије) износи преко 6000 динара. Нова гума просечног квалитета је 500-4000 динара. Мисли ли законодавац да тај возач вози на "ћелавој" гуми из забаве? Или можда ЈЕР НЕ МОЖЕ ДА КУПИ НОВУ? Изабрао сам несрећан пример јер лоше гуме могу да изазову катастрофалне последице, али једноставно то ми је пало на памет као пример лоше казнене политике. Возило са лошим гумама се мора БЕЗУСЛОВНО искључити из саобраћаја и то тако да возач не може бити упућен да иде кући "али пажљиво", јер баш на том путу до куће му се може десити незгода: на лицу места се скидају таблице, позива шлеп-служба, и све то му се наплати. А мандатна казна би требало да буде толика да покрије трошкове заустављања и писања записника. Такав поступак би био скупљи за прекршиоца, али би био мање атрактиван за саобраћајце. Исто се односи на возила са лошим кочницама и уређајем за управљање.

Што се тиче вожње у алкохолисаном стању, сада се дешавају случајеви да возача који је "надувао" 0,5 промила запишу, предају судији за прекршаје, а њега пошаљу кући уз упутство "да вози пажљиво". Па тај се не би ни напио да је хтео да буде пажљив, а поготово не би сео за волан у таквом стању. Таквог возача треба ухапсити и одвести у полицијски притвор на трежњење. А возило одшлепати на полицијски паркинг. Овако се дешава да возача пошаљу кући, а он узме женин ауто па настави тамо где су га прекинули. Као што из претходног свако добронамеран може да види ја се не залажем да разне бахате силеције за воланом буду амнестиране од одговорности, као ни да на друму има места за технички неисправна возила; али се залажем да се полицији "сасеку крила" и да им се онемогући да као Старина Новак и Дели-Радивоје стоје поред пута и пљачкају "Турке и трговце". Такође, ако нису у стању да у складу са приликама на путу процењују опасност неке радње коју врши возач, то право им треба овим законом и одузети. На пример, дешава се да поставе радар на путу који је 10 км прав "к'о стрела", а где је ограничење 80km/h и зауставе мене који сам према радару возио 97km/h. Напомињем да се ради о отвореном путу, ван насеља, при доброј видљивости, о возилу које лако прелази брзину од 160km/h, али ми наравно не пада на памет да га тако возим, дакле о условима који не оправдавају никакво кажњавање. Осим што сам прекршио закон. Међутим, док сам чекао да напишу записник, поред нас су према евиденцији моје супруге прошла 24 возила којима је једва успела да прочита регистарске ознаке, док је неколицина видећи полицију бесомучно кочила заносећи се на путу. Ти што су кочили су сви заустављени и кажњени. На моје питање зашто не заустављају оне друге добио сам безобразан одговор да таква кола имају возне особине са којима могу да возе и триста на сат, кад будем имао таква кола да неће заустављати ни мене, и усталом да гледам своја посла.

Наравно, ја имам своје мишљење зашто су тако селективни у примени прописа:

а) Мене су зауставили јер возим 20 година старог голфа, и ако буде по моме возићу га још толико јер ми бољи не треба.

б) Оне са "бесним машинама" нису, јер не знају ко су возачи. То би могле да буду колеге, БИА, контроверзни бизнисмени... Полицајцима се сигурно не би допала реакција никог од наведених да су евентуално заустављени, па су мудро одлучили да се диве возним способностима њихових кола уместо да их по закону зауставе. Поготово што ни лица са службеним легитимацијама не би смела кршити саобраћајне прописе ако им возила нису опремљена одговарајућим сигналним уређајима.

в) Ове који су кочили су зауставили јер је из њиховог понашања очигледно да се због

нечега плаше полиције, и да ће као такви лако пристати на сваки договор.

Значи, ако саобраћајац није способан да из неког разлога казни прекршиоца, то право му треба ОДУЗЕТИ тако што ће му се прописати да прекршај евидентира, преда органу за прекршаје, а овај без расправе али процењујући опасност прекршаја за безбедност учесника у саобраћају изриче одговарајућу казну и шаље је прекршиоцу поштом. Овим би се смањила корупција јер полицајац по закону не би смео да од возача узима новац. Било какво узимање новца не би могло да буде ништа осим корупције. Са друге стране овим би се постигло да грађани плате казну а да при том не изостају с посла или од својих других активности, јер било каква расправа код судије за прекршаје нема смисла пошто из мени непознатог разлога они верују искључиво полицији. У случају да грађанин има разлог да верује да је у праву и да не треба да буде кажњен, може да одбије плаћање, обавести судију и тражи да се закаже расправа.

Посебна прича су саобраћајци који ометају саобраћај. Треба забранити све врсте "рутинских" контрола, осим у случајевима ванредног стања, потере за криминалцима и сл. Рутинско контролисање је УГРОЖАВАЊЕ ЉУДСКОГ ПРАВА НА СЛОБОДУ КРЕТАЊА. То су укинуле многе земље, а већина га никад није ни имала јер нису хтеле да носе "епитет" полицијске државе. Наша с тим очигледно нема никакав проблем. Можемо је звати како хоћемо, све док плаћамо. Пошто већ према неким својим проценама зауставе возило, значи без возачевог прекршаја, очајнички се труде да нађу разлог да га казне и просто скачу од среће ако вам фали сијалица за позиционо светло, или зихернадла у прибору за прву помоћ. Ако немате сајлу за шлепање – нема шансе да избегнете казну.

Шта, на пример, мојој жени значи што има резервне сијалице ако их не зна заменити? Ако је законодавац хтео да обезбеди да сва возила буду правилно осветљена, могао је да пропише да возачи имају поред возачке дозволе и сертификат о завршеном аутоелектричарском курсу, као и обавезу да се сваких, рецимо, 10 км зауставе и провере раде ли сва светла.

Дакле, било каква узнемиравања возача који возе у границама прописа треба забранити, а ако направе саобраћајни прекршај тада им прегледати сву опрему (и сијалице) као и техничку исправност возила, све то евидентирати и уредно казнити на начин како сам то већ описао. Овако би се учесници у саобраћају комфорније осећали што би сигурно дигло и ниво саобраћајне културе.

Један поглед на предлог Закона о безбедности у саобраћају

Пише: Драгослав Павков

понедељак, 13 април 2009 23:49

Пре неки дан хрватски медији су објавили да на путевима у Хрватској има преко 200 000 нерегистрованих возила. Али њихова полиција није кренула у "акцију" да зауставља свако возило на путу да би возачу преконтролисали исправе, већ су објавили да ће возила са истеклом регистрацијом они одјавити, то наплатити од власника и наравно казнити га за вожњу неосигураног и нерегистрованог возила. Угледајмо се на њих. Двеста хиљада људи у Хрватској је прилично сигурно да их ако возе у складу са прописима полиција неће ни заустављати, па самим тим не може ни знати да је њиховом возилу истекла регистрација. А то је ваљда важније за безбедност саобраћаја него да полицијска каса буде пуна. Или је у нашем друштву најважније да полицијска каса буде пуна?!

О обавезном везивању појаса овом приликом не бих да ме неко не прогласи за екстремисту, пошто сам и његов противник, мислим као обавезе.

Возаче бицикала и пешаке такође треба присилити на поштовање прописа као и возаче.

Надам се да ће ово изазвати неке коментаре, па да покушамо да добијемо добар закон.